

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Belső farkas utca 78. sz. alatt gr. BÀNFFI-ház emeletében.

Megjelen a lap hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton délen.
 Ára évenként 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhasábos sorért először 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor 5 krajczár o. é. s minden hirdetés után 30 kr. bérletdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.
 A „nyilvántartás” czikk sora után 20 kr. előleges befizetése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

Kolozsvár, nov. 27. 1862.

(D) Közlebbbről a hír megint a béke olajágait kézdé szétküldözni a magyar kérdésben; a földhitelintézet, erdélyi vasut stb. ügyébeni közgyűlések a magyarhaza legkitünőbb notabilitásait vonták össze a fővárosba, s ily nagy találkozások alkalmával alig is lehet gondolni azt, hogy a provisorium s haditörvényszékek alatt álló ország közzagalmat okozó sorsáról s nehéz viszonyairól kibontakozásáról eszmecsérék ne történtek volna.

Mindenesetre hisszük, hogy ott a haza értelmisége közvéleményének úterére tapinthatott az, a ki az általános hangulat körül puhatolózni akart, és így nem tartjuk valóatlannak azon általunk is közölt hirt, hogy az államminister urnak is megbízottja jelent volna meg Pesten, az ottani döntőbb vélemény meg tudása, s a magyar kérdés kiegyenlítése lehetőségének mérlegbe vethetése végett.

Legalább föl lehet tenni, hogy azon nyomozó állapot, mely a birodalom egyik legrégibb idők óta alkotmányos és külön történelmi hírnél fogva is egész Európa előtt nagy tekintetben álló része, és a birodalom másik részének képviselője és kormánya közt fenáll, senkire nézve sem lehet kellemes a közös birodalom határain belül; a kit csak a közérdek s nem a pusztá önzés vezérel, csak forrón óhajtatja, sőt maga az önzés is arra ösztönözhet minden megfontoló polgárt, hogy ama rendkívüli állapotnak, mely a népek fejlődését akadályozza, minél előbb vége szakadjon.

Nem lehet így csodálkozni, ha sokféle kombinációt jönnék felszínre; nem csodálhatni, ha a „Botschafter” hirdeti, mikép a Deák pártja és a mérsékeltbb pártok fejei közt értekezlet tartatott, melyben elhatározatott volna, száz tagú küldöttséget meneszteni a Felsőházhoz azon kijelentéssel, hogy a magyarok hajlandók 1848-at február 26-tal kiegyeztetni, s a pénz-, had- és kereskedelmi ministeriumot a birodalmi központnak fenhagyni, visszaállítván az ország többi ministeriumait.

De megjegyezzük, hogy a „Botschafter” sem állítja bizonyosnak, hogy ily határozott megállapodás történt volna. Magyarország notabilitásai igen jól tudják, hogy az országgyűlésen kívül kiegyenlítési pontokat formulálni nem lehet oly czállal, hogy azokat ígéretképp mutassák be egy uralkodónak, kinek talán kétes kimeneteli ígéreteket tenni nem lehet, mint a melyeknek kivitele milliók közvéleményének resultátumától függ.

Rendkívüli helyzetben az ország notabilitásai gyakran járultak a trónhoz, hogy az uralkodót megnyerjék azon felfogásnak, melyet a haza közvéleményével legöszhangzóbbnak észleltek; de megállapodási pontokat formulálni csak annyi volna, mint megnyitni a kísérletek újabb sorát. Egyének és pártok nevében lehet ígérni és elfogadni elveket, magatartást; de egy ország közvéleményéről senki jót nem állhat.

Annyit azonban bizonyosnak látunk, hogy az osztrák tartományok közvéleményét nyomja a magyar kérdés, s ha a függetlenebb lapok hangulatát tekintjük, a magyar jogfolytonosság tetteles elismerése, és a királyságnak jogaiba való teljes visszahelyezése, oly uralkodói tény lenne, mely az osztrák örökös tartományok népeinek közvéleményével össze nem ütköznék.

E népek nem álmódhatnak uralommal egy oly történelmi nemzet és királyság felett, melynek multja ha nem oly fényes ugyan, mint az egykori német császárság, mely uralmát Spanyolországig s Nápolyig terjesztette ki, de bizonynyal van olyan fényes, mint együtt véve a mostani közös birodalom másik része külön történelmi multja s nagysága.

A világ tovább haladásában a multat nem lehet ignorálni, a nemzetek benőnek a nemzetcsaládba, mint csillagok a csillagrendszerbe, s valamint egy megalakult égi test szétrobbanása zavart idézne elé a mindenségben, úgy egy nemzet kilökése történelmileg kivívott álláspontjáról, hosszas rázkodást idézne föl a világtársadalomban.

Avagy megtudták-e maig is a Lengyelország

eszméjét s a lengyel nemzetiség európai érvényét semmisíteni a világ legnagyobb hatalmasságai? s im Görögország, kétezer éves álma után, újra éledett s mozgalmi tényezőként folynak be az európai politikára.

Az osztrák politika mindig óvatos volt nem vinni végleges szakításra a dolgot belküzdelseiben, melyek e heterogén birodalom mostanig tartott különféle átalakulása alatt elég gyakoriak valának. Mintán a francia politika a régi német császárságnak, a spanyol örökösödési háborúk és az olasz befolyás feletti harcok által szárnyait szegte, s végre névleg is megsemmisíté, állítván a régi császárság egységének paralizálására a porosz és osztrák antagonizmust: az óta kiválólag a magyar királyság és magyar nemzet volt hivatva Ausztria támaszáján. Nincs miért mondjuk ezt; igazolják a mult és jelen század eseményei, igazolja e jelen perc, midőn a belső népek magyarellenese törekvése, nemhogy könnyítene, de terhesíti a kérdés súlyát; és igazolni fogja a jövő, midőn a magyar királyság és illetőleg a magyar nemzet az osztrák császársággal kibékülve és vállat vetve a közös birodalom régi fényét bizonyosan visszahozandja.

Es ez az idő eljön, sőt tán nincs messze. Minél aggasztóbb jeleneteket látunk az ellentérekvések végretegeiben, annál közelebb látjuk e végkiegyenlítést. A felbőltolt, melyek vilámmal járnak, hamarabb eltűnnek, mint az odafekvő bárányfellegek.

Az időkérdések után hiában nyargalunk; ki-nyargalják az eszmék magukat, de a rendes jogfolytonosságu fejlődés terére megint visszatérnek, és azé a diadal, a ki hű volt a történelemhez, s biztos álláspontját megtartotta.

Alelnök dr. Szabó József megnyitó beszéde.

(Folytatása és vége.)

Egyik közgyűlésünkben azt az indítványt hallottam volt, hogy választmányunk tagjainak, különösen pedig fizetett hivatalnokainknak tétessék kötelességüké, hogy szabályszerű működésükön kívül tartozzanak ugy is fellépni, mint szellemi munkásság tényezői. En ezt az indítványt nem pártolhatam, jól tudva, hogy a választmány feladata: a muzeum belügyeinek vezetése; azonkívül főlebresztése a tudományos munkásságnak, ugyan annak előmozdítása, rendezése, a fizetett hivatalnokok feladata pedig a gyűjtemények rendezése, gyarapítása és a tanulni vágyó közönség használatára előkészítése. És mi történt még is? — az, hogy választottaink szabályszerű feladatuk erélyes teljesítése mellett a szellemi munkához is felfrisan hozzá láttak, úgy, hogy egyelőnkben szellemi működés a mi volt, nagyobb részben általuk történt. Örömmel láttuk, hogy őket a szellemi működésre nem parancs, hanem benső vonzalom ébresztette, vagy röviden mondvá: örömmel láttuk, hogy mi akkor, mikor őket választottuk, jól választottunk.

Eppen e tagadhatlan tény által fogamzott a választmányban az az indítvány, mely szerint a közgyűlést arra kívánja bírni, hogy próbált és mind rendező, mind szellemi munkaképességükről, valamint vonzalmukról és szenvedélyükről ismert hivatalnokait, részint fölmentve az őket elkedvetlenítő és most már érteleme nélküli ideiglenes czimról, részint kiszabadítva az idegen kötelezettségekből, tegyük őket kirekesztőleg sajátunkká, tegyük egyelőnknek osztatlan erővel és teljes kedvvel dolgozó munkásaivá; sőt, hogy ezzel se elégedjünk meg, hanem minekutána éppen az új intézetek kívánnak több munkaerős kezeket, alapszabályaink is egy parancsolják és pénzöröknk engedi, ne fősvénykedjünk még más erőket is fölkarolni és a meglevőkhöz társul adni.

De midőn azt mondtam, hogy a tudományos munkásság terén kötelességünket egyrészen igenis teljesítettük, akkor bátor valék azt a kis szócskát is oda tenni, hogy sok részben nem is teljesítettük.

Nem merészeltem volna ezt a vádat kimondani, ha azt állíthatnók, hogy egy mindnyájunk által elismert autoritás Dessewffy Emil grófnak egy a miénknél magasabb körben mondott szavai reánk nem illenek. Távol, igen távol állók én gróf D-től, de azért éppen úgy, mint a tisztelt gróf, nem sajátítam el nemzeti hibáinkat, a kölcsönös bizelést s az örökös öndicsőítést, és minekutána azt is tudom, hogy a hiba elismerése a jobbulás kezdete, kimondom: hogy nálunk nem csekély azok száma, kik ha valamely hazai közintézetről van szó, a mellett felbuzdulni, sőt arra áldozni is készek, de ezt megteve azt hiszik, hogy azzal már megtették mindent, és nem veszik észre, hogy a legduzsabb közintézetek is magukban csak holt capitalisok, melyeknek a közjólétre csak akkor lesz befolyásuk, ha azokat forgalomba hozni tudjuk is akarjuk is.

Valljuk meg az igazat: mi tudományos kapitalisunkat

még eddig igen kicsiny mérvben hoztuk mozgalmába. A történezzettel még csak vagyunk, a hogy vagyunk; e nemzetünknek mindig divatos tudomány volt, s ezért akadtak is minden időben számos képviselői; ámde ma Európában nem ez a divat. A divatot lehet ugyan ignorálni, de valjon tanácsos-e? — a világ ha némelykor tudja is azt, ki a divatot mellőzi, mint embert, mint talán szaktudóst becsülni, utóljára mégis legfőbb cynicus névvel tiszteli meg, s mint ilyenre szánalommal tekint.

Azt kérdezem most: akarunk-e mi tovább is az európai nemzetek közt szánalom tárgyai maradni? — nem akartunk; de ha nem, akkor követnünk kell a divatot, vagy is az európai divatos tudományt, mely a mint jól tudjuk, az anyagi erők kifejtése, mondhatnám: szellemesítése, és az ennek alapul szolgáló összes természettudományok megmérhetlen kiterjedésű mezeje. A hol e nincs, ott p. o. a gazdaszat csak földturkálás, az ipar kontárság, a kereskedelem nyomorult szatocsság, s így mindenben csak a szomszédok szánalmát felkeltő cynismus, szegénység. A hol pedig e diszlik, ott ama „többet észszel mint erővel” diadalról diadalra viszi a nemzeteket a vagyonosság s a nemzeti dícsőség édenébe; ott egy pár európai ezred a mennyi birodalomnak milliói számláló hadseregét egy fuvással szétröbbsenti; ott egy európai kereskedő compania 80 millió indut dug, minden dugszagad nabobjaival és nagy moguljával együtt tárazzába.

Igy fogta fel egyelőnk választmánya is a tárgyat, midőn egyik indítványában a közgyűlést arra kéri, hogy fordítsunk a természettudományi tárgyak gyűjtésére, rendezésére, kiállítására, s azáltal a tanulni kívánók működésének könnyítésére nagyobb figyelmet, több erőt s éppen e czélból állítsuk be, — pénzörökhöz mérsékelve — a második ört is.

Ne tagadjuk — legalább akkor, mikor magunkra vagyunk — hogy mi magunk se ismerjük, legfőnnebb se juttatjuk azt a tömérdek kincsét, mely hazánk földén és földében mind eddig használatlan hever; vajjon nem ezt sugja-e fülleinkbe az a gyakori fölültezés, könnyelműség és olykor teljes tudatlanság, mely saját körünkben is a földünkön nyilvánuló véleményeket oly sokszor jellemzi? vajjon nem a mi hibánkban történnék-e az is, hogy a külföld még ma jobban ismeri Pensilvaniát, mint Transsilvaniát? —

Ne felejtjük el a nemzet egykori legnagyobb emberének azt a tanítását, mely szerint minden nemzet, mely végtetszerűleg önfentartási küzdelmekre van utalva, önmagában kell, hogy keresse azt a talismánt, mely őtet nem csak az elenyészéstől óvhatja meg, hanem a magasabbra emelkedésre is képessé teheti, és a mely nélkül őtet senkinek rokonszenve s még annál kevesebbé könyörölte a megsemmisüléstől meg nem mentheti. Ezt a talismánt ha egyszer magunkban megtalálunk, nem foszthat meg minket nemzeti életünkől semmi, bármily mesterileg szőtt fondorkodás; sőt inkább erayedetlen, de eszélyesen intézett küzdelmeink által biztos helyet vivunk ki magunknak az élő nemzetek díszes sorában.

Hátha itthon a társnemzetekkel viszonyt fontolgatjuk, nem azt látjuk-e, hogy mindenik a többiek fölötti suprematiára törekvést irta zászlójjára? — és ha ők azt teszik, vajjon nem szabad-e nekünk is előre törekedni? Bizzanak mások a nagy számban, vagy ha úgy tetszik valamely hatalmas nexusban: ezek vagy igen gyenge, csak ideiglenes körülményekben érvényesíthető alapok; bizzunk mi azon anyagi és szellemi erőben, melyet magunkból kifejtetni képesek vagyunk, csak akarunk. Mi a mult időkben azért vittük az első szerepet, mert legjobban tudtunk a karddal banni, de ma, midőn a jelen század detronizálta a vezérségtől a kardot, ha meg akarjuk tartani az első szerepet, legyünk első tudományban, művészetben, iparban, mesterségben és minden üzletben.

Legyen valahára vége annak a keleti szentvelenségeknek, apathiának, mert ebben a vasuton és gőzerővel haladó században csak gyors, versenytársainknál gyorsabb működés biztosíthatja nekünk a megszokott szereplést éppen úgy, mint a vasutconcessiót is a kapja meg a versenyzők közül, a ki hamarabb megszerzi és bemutatja a szükséges tőkét.

Vagy ha inkább kívánjuk, hogy hazánkban ne a nemzetiségek Istentől se kedvelt bábele, hanem a hazafiság egysége legyen a kitűzött zászló, ki fogja a maga bélyegét erre a zászlóra nyomtatni? — az, kinek homlokán a nagyobb műveltség koszoruja diszlik. A műveltség egyedül az a tűz, melynél egybeolvaszthatók a külön nemzetiségek, csak e gerjeszthet rokonszenvet a társnemzetekben. A mult századokban szabadabb közéletünk csatolta hozzánk az idegen elemet, ma a mi szabadságunk se kívánatosabb a másénál, ma tehát csak műveltségi előnyökkel, melyekkel a vagyonosság karöltve szokott járni, szegődhetik azon idegen elem hozzánk.

Tisztelt gyűlekezet! Vannak a nemzetek életében is olyan örömdús időszakok, mint a gazdaszatra nézt a száraz évek, mi segít ilyen rideg években a gazdán? segít a váltógazdaság, mert ha nincs áldás egyik terményben, van a másikban, s nem maradnak a magtárak üresen. Így a nemzetek élete rideg korszakait is csak a teszi merőben áldástalanokká, ha a nemzet látva, hogy a megszokott téren nem mozoghat, a helyett, hogy tevékenységének más tért keresne, önmaga iránti bizalmát veszti, s így azt is, minek semmi útjában nem áll, t. i. az anyagi munkát és szellemi tevékenységet megszünteti.

Ki tudja meddig tart még az időszak, melyben nem-

várják, s időjártával Tracia, Konstantinápoly stb. visszafoglalását is természetesnek tartják. Alfred angol hgen kívül még a következő trónjelöltül alkalmas egyének nevezetnek: a brabanti hg, Leuchtenberg, Cambridge, Napoleon hgek, Murat, Savoyai Amadeus, s Ypsilanti hg.

Az „Ost. D. P.”-ot is hasonló értelemben tudósítják Korfuból a választási mozgalmakról. Az igazság Alfréd részére Görögországban oly hevesen foly s oly általános, hogy a választási bizottmány utasításai közt megtagadják, senkit meg nem választani a nemzetgyűlés tagjául, a ki Alfrédre nem szándékozik szavazni. A köznépet azzal kecsegtetik, hogy Angolország majd Konstantinápoly birtokához fogja a nemzetet juttatni.

Ujabbak. Bécs, nov. 26. A birodalmi tanács követekbázának mai ülésében az 1863-i összes költségvetés elintéztetett. A hadi költségvetést illetőleg a bizottmányi javaslat, hat millio levonása iránt, nagy többséggel elfogadtatott. A tengerészeti költségvetés vita nélkül elfogadtatott.

— Berlin, nov. 25. Tegnap este indult Kassel-be egy vadász futári minőségben, a ki jegyzéket visz a porosz kormánytól Dehn-Rothfelshez.

— Kassel, nov. 25. Ma reggel egy porosz vadász érkezett ide sürgőnyvel. Azt beszélék, 24 óráig vár feleletre. Ausztria részéről Schmerling tábornokot várják ide.

— Turin, nov. 24. Zanetti orvos vasárnap reggel szerencsésen kihuzta a golyót Garibaldi lábából egy csont darabbal együtt. A műtét könnyen, nagy fájdalom nélkül sikerült; a golyó alakja megváltozott. Garibaldi állapota most már többé nem veszélyes.

— Turin, nov. 25. A „Discussione” e czim alatt: „A kamara feloszlatása” ismét vezérczikket közöl, a melyben a kamarát visszaélésével és parlamentaristáinak fegyelmelettel vádolja. Feloszlatását valószínűnek mondja, ha Ratazzi ellen bizalmatlanságot szavaz.

— Turin, nov. 25. A kamara tegnapi ülésében

Pepoli miniszter a francia kormány egy sürgönyét ol-vasta föl, mely 1859-ki szeptemberben megtiltotta a piemonti kormánynak, hogy az akkor Toscanából Turinba érkezett követeket elfogadja, kik Toscana csatlakozását kívánták. Ratazzi mégis a tilalom dacára elfogadta a küldöttséget. — Az „Opinione” ellenben okmányokra hivatkozva állítja, hogy ezen küldöttséget nem a francia császár megegyezése ellen fogadta el Ratazzi s hogy Pepoli ellenkező jelentése teljesen alap nélküli.

Gabonaár Kolozsvárt Noveb. 27-én 1862.

(Bécsi mérője osztrák értékben.)

Tisztabúza 3 frt 50 kr. Elegybúza 2 frt 60 kr. Rozs 1 frt 90 kr. Árpa — frt — kr. Zab 1 frt — kr. Török-búza — frt 90 kr. Pityóka — frt 85 kr. Marhahús 11 kr.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

H I R D E T É S E K.

(745) **Eladó erdő.** (1--3)

A KOVÁCSI határon Kolozsvártól mintegy 4 óra járásra van 1623 szál fából álló épületnek való erdő, alatta levő tűzifával — egészben vagy részben — eladó. Értekezhetni Hosszu-Macskáson, tulajdonos Szentiváni Lászlóval.

Alolirt gépgyárnak van szerencsése a t. cz. gazda-közönségnek tisztelettel jelenteni, miszerint gazdasági gépeinek bizományi raktárát, mely ezelőtt **Nagy-Váradon KANITZ A. és M.** uraknál létezett, **J. B. SCHWARTZ** hites alkusz urnak **Nagy-váradon Zöldfa-utczába átaláda**, ki is mindenféle gazdasági gépekre s eszközökre a megrendeléseket elfogadja és azokat gyári áron pontosan szállítja. —

(741) (3--3)

Vidats István gépgyára:
VIDATS és JANKÓ.

(744) **Az általán kedvelt, kellemes hatású valódi** (1--6)

SCHNEEBERGERI NOVÉNY-ÁLLÓP

ezen mell-hűlés, köhögések, rekedtség, torok-, általán mell- és tüdőbajoknál, jeles enyhítő-szer, valamint

Wilhelm F.-nek valódi, tiszta, hatáságilag megvizsgált és. kir. l. kizárólag szabadalmazott EGÉSSÉG ELŐMOZDÍTÓ ALHABORA és ALMABORECZETE

ezen gyomor-szenvedés, bél-dugulás, mejj-görcsök, fő-fájás, vér-nedv és vértolulások ellen jeles szer lívegenként **50 kr. o. é.** valamint az előbbeni kapható:

Kolozsvárt WOLFF János gyógyszerésznél. *Tordán* Wolff Gábornál. *Dézen* Krémer Sámuelnél, *Medgyesen* Breckner C-nél. *N.-Bányán* Horacek Józsefnél. *M.-Vásárhelyt* Jenei A.-nál. *Beszterczén* Dietrich & Fleischernél. *Ségesvárt* Misselbacher J. B. Zalatnán. *Mégai* J.-nál. *N.-Váradon* Janky A. N.-Szebenben Zöhrer J. F. *Hátszegen* Mátéfi Béla gyógyszerésznél. *Bassóban* Fabik és Jekelius gyógyszerész uraknál.

Egyszersmind a fentebbi megbízott raktáros uraknál megrendelhető a jeles **TYUKSZEM-KENŐCS**, es. k. főorvos **Schmidt** töl Egy skatulya ára **23 kr. o. é.** **Dr. Behr IDEG-SZERE** az idegek s a test erősítésére. Ára **70 kr. o. é.** **Sziriai Stub-Alpei NOVÉNYNEDV** mell- és tüdőbetegeknek. Üvege **87 kr. o. é.** **Lobry és Pertonsnak** valódi orvosi ugynevezett:

DORSCH MÁJ-OLAJA,

skrofulás és bür-kiütések ellen. Egy üveg ára **1 forint o. é.**

Főraktár: **BITTNER GYULÁNÁL**, Gloggnitzon.

(743) (2--2)

A n. enyedi reform. collegium enyedi gazdaságában találhatók: 26,000 darab **rizling**, 5000 **holyagos furmint**, 1100 **piros tramini**, 4000 **alexandriai fehér muskotály**, 1800 **croquant muskotály**, 400 **quadrat muskotály**, 400 **passatutti muskotály**, 800 **szines vegyes fajú muskotály**, pár száz **bergamoi** s azonkívül erdélyi muskotályok, 1000 **burgundi**, 3-4 ezer nagyobb és apróbbféle **izabella-eperizű**, pár száz **klevner**, viszont **fehér francia**, pár ezer erdélyi jobbféle **som** s kevésbb meny-nyiségben más jelesbb fajú **bor** és **csemege** eladó **szőlő veszzők**.

Ára az első rendű az az singes hosszúságú muskotály vessző ezrének **30 forint**, a 2-od rendű ezérének **20 forint**, a harmad rendű kurta vesszők ezérének **10 forint**. Az eper izű, miként a többi nem muskotály faj vesszők **1-ső rendű** ezérének ára **10 forint**, a 2-od rendű ezérének **6 forint 66 kr.**, a 3-ad rendű ezérének **3 forint 33 kr.** mind ausztriai értékben.

Vásárolói kívánók közül elsőleg azoknak, kik megrendeléseiket készpénz fizetéssel is biztosítandják a helyt lakó gondnoknál; ily megrendelésekre a kívánt szőlő-vesz-zők folyó november hó 30-án túl akár-mikor, míg a készletből lesz, kiadhatók lesznek. N.-Enyed, 1862 nov. 24-én.

FOSZTÓ m. k. gondnok.

STEIN JÁNOS

könyvkereskedésben Kolozsvárt, **Wittich Józsefnél** Maros-Vásárhelyt, **Dobray Nándornál** S.-Udvarhelyt, **Barthos Domokosnál** S.-Szentgyörgyön

kapható:

ERDÉLYI ORSZ. MUZ.-EGYL. NAPTÁRA

az 1863-dik évre.

A muzeum egylet tagjainak névsorával.

Kiadja az erd. orsz. muzeum egylet igazgató választmányja.

Ára 40 kr. o. ért.

TOVÁBBÁ:

már évek óta fennálló

KÖLCSÖNKÖNYVTÁRAMAT

ugy szintén most rendezett

ZENÉSZETI KÖLCSÖNTÁROMAT

bátor vagyok a t. cz. közönség figyelmébe ajánlani.

Nyomatott az ev. ref. fűtanoda betűivel. (Bel-farkasutca 74 sz.)